

Г Люди ріднокраю

ВІД БІД — СТО ЛІТ?

НА СОТІЙ ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ ЮВІЛЯРКА ПІДНЯЛА КЕЛИХ ЗА УСІХ ЗДОРОВ'Я

СИРОТА ВІД РОДУ

Мабуть, коли у далекому 1910 році у селі Сайчичі Хелмського повіту Люблінської губернії на світ з'явилася маленька Таня, то її небесні покровителі чи то відпочивали, чи відлучалися до інших справ. Уже в двотижневому віці дівчинка зазнала найвідчутнішої втрати: поневіряючись селами Холмщини у пошуках кусня хліба, замерзла мама. Люті морози тоді вкоротили віку і братику Онопрію — їх обох Таня так і не пам'ятає.

Коли ж дівчині виповнилося 7 років — стало батька, тож виховувалася у сім'ї старшого брата Пилипа. Із 12 років горбатилася у наймах. Трішечки освітлішала, коли вийшла заміж за Федора Вороб'я. Тоді наймитувала у лісника, який подружжю виписав дерево на хату. Але не довелося їм звести будинок і бодай трішки пожити в ньому ні їм, ні двом донечкам — Марійці та Лідусі. Смертельним вихором у долю мільйонів людей увірвалася війна. Страшне лихоліття забрало брата Івана — його гітлерівці розстріляли за те, що переховував партизана, уродженця Білої Церкви. У гміні заледве вдалося вимолити дозвіл на поховання на кладовищі, а бідолаху партизана закопали за селом. Щоправда, згодом дружина якимось чином дізналася, де спочиває вічним сном чоловік, і перепоховала його.

НЕ ВСІ НІМЦІ — ФАШИСТИ

У війну гітлерівці деревину на хату використали на будівництво моста через річку, який підірвали радянські воїни. Та найбільше обпикає серце спогад про те, як фашистські звірі ледь не вбили Тетяну. Тоді сім'я заколола кабана без дозволу влади — такий порядок встановили окупанти. Коли жінку викликали у гміну, доброзичливі порадили взяти з собою маленьку Лиду. Мовляв, може, німці змилюються. Але яке милосердя у нелюдів! Били жінку, а коли втрачала свідомість — на голову виливали відро води і таким чином приводили до тями. У черговий раз опритомніла в кімнаті, де катів уже не було — їх терміново покликали у якійсь справі. Один німець-добряк вламав кусок ковбаси і хліба та наказав:

- Тікай, бо як повернувся, вони тебе вб'ють!

Йшлося на життя, тож із цього смертельного кута вибралася зраненою, але живою.

НАША МАМА - ЛАНКОВА

Після війни сім'ю переселили із Холмщини в Одеську область — ще одне випробування на фізичну міцність і духовну стабільність. Мабуть, завдяки заступництву Всевишнього вижила у цій післявоєнній страдницькій веремі.

Із часом сім'я переїхала у Новино-Добрятин. На хлібодайній рівненській землі стало веселіше, додала радості й третя донька, котра з'явилася на світ у 1949 році. 19 років Тетяна Андріївна була ланковою. Можливо, багатолітні вранішні розминки від вікна до вікна загартували її?

У 1971 році трагічний випадок забрав із життя чоловіка Федора. Ще 13 літ після цієї сумної події сама газдувала, а потім молодша донька Євгенія вмовила маму оселитися у Млинові. Лишень і сказала:

- Вам, мамо, тут буде легше, а нам — спокійніше!

Вже тоді 75-літня жінка не захотіла жити «по-городському». Доглядала внуків, поралася на городі. Очевидно, пані Тетяна належить до покоління людей, характер якого загартували біда, труднощі і складні будні.

Уже немає на землі жодного з її братів. Уже й донька Лідія вибралася за позаземні обрії. Безкінечні втрати рідних важким тягарем тиснуть на душу, яtringать серце. З іншого боку додають душевної стійкості. 6 онуків, 7 правнуків, 2 правнучки. Для них бабця Таня — зіронька на небі, яка вказує на правильні життєві орієнтири, зіграє теплом свого серця. А ще вроджена дипломатична жилка допомагає десятки літ жити душа в душу із зятем Євгеном.

ТОСТ ВІД БАБЦІ ТАНІ

Столітній ювілей як для нашого району — явище рідкісне. Я, скажімо, на своїх журналістських дорогах мав нагоду і

честь брати участь у вшануванні чотирьох таких довгожителів. Тетяна Андріївна Воробей — п'ята. Нехай Господь пошле їй здоров'я і довгого віку. Нехай ця слава жінка ще багато літ тішить свою рідню мудрими порадами, цінними спогадами. Урешті, нехай вона впише своє ім'я у Книгу рекордів України, а то й у Книгу рекордів Гіннеса. Дав би Бог і нам усім дожити до такої світової події...

Із нагоди столітнього ювілею вітання Тетяні Андріївні Воробей надіслав Президент України Віктор Янукович — їх зачитав заступник голови райдержадміністрації Анатолій Смалько. Щирі вітання вголосили заступник голови районної ради Григорій Парфенюк, секретар селищної ради Світлана Василюк, голова районної організації ветеранів Микола Муляр. На додачу до вітань вручили столітній млинівчанці розкішний букет квітів і численні подарунки. Нехай щира увага і повага влади стане для Тетяни Воробей потужним життєвим доробком на друге століття.

А на сотий день народження ювілярка підняла келих за здоров'я усіх жителів району!

Віталій ТАРАСЮК.